

[Statsministeren.]

de konservative er med i en hel del, men hvor man altså lige forbeholder sig både det ene og det andet og direkte tager afstand, når det gælder f. eks. afgifter. Men alligevel, trods alt, hr. Poul Schlüter, tak for den gode tendens, der er i den udvikling, som det konservative folkeparti er inde i.

Hr. Poul Schlüter gav mig også det råd, at jeg skulle vende ryggen til partierne til venstre i salen og søge et samarbejde med de borgerlige partier, og naturligt nok fik jeg det modsatte råd fra de såkaldte venstrepartier. Men for at der ikke skal være nogen tvivl i sindene her i folketingsalen, skal jeg sige, at socialdemokratiet vil samarbejde for det første med de partier, der har mulighed for at skabe et flertal, men også med partier, som vil føre en sammenhængende og en forsvarlig økonomisk politik, som også er klart socialt bevidst, og som i den aktuelle situation har et klart beskæftigelsesfremmende formål. På dette grundlag søger vi naturligvis at præge mest muligt med socialdemokratiets synspunkter.

Jeg tvivler meget på, at der skulle være muligheder for en sådan sammenhængende politik med de såkaldte venstrepartier. De har en tendens, der ligner den, som er fremskridtspartiets, nemlig at de kører frem med enkeltspørgsmål og siger: her kan I få et flertal sammen med os. Men sådan kan man ikke pinde problemerne ud. Der må være en sammenhæng i problemerne. Vi må tage det sure med det søde. Det var lige præcis, hvad vi sagde før valget, det var, hvad vi sagde under valgkampen, og det er, hvad vi også siger nu, hvor valget er overstået.

Der er, tror jeg, ikke nogen vilje hos Danmarks kommunistiske parti og hos venstresocialisterne til et sådant sammenhængende samarbejde, og når det gælder socialistisk folkeparti, står det mig indtil videre lidt uklart, hvad denne nye gruppe egentlig står for.

Hr. Gert Petersen sagde også, at socialistisk folkeparti var villigt til et samarbejde. Jeg vil kun sige, at det er en glædelig udtalelse. Vi må nu se i løbet af folketingssamlingen, hvordan dette kan give sig praktiske udslag, men jeg minder om, at det ikke bare kan være et konkret samarbejde på nogle enkelte områder, der måske koster penge, hvis man ikke også er villig til at have helheden for øje, således at der er sammenhæng i tingene.

Hr. Brusvang sagde, at det er ikke brud på et forlig, hvis man enes om noget andet end det, der står i forliget. Nej, naturligvis er det ikke det, hr. Brusvang. Men hvis man forud har sagt nej, nej, nej og lagt sig meget kategorisk fast på et bestemt synspunkt og oven i købet ikke vil være med til det, der allerede står i forliget, så er det ikke udtryk for den allerbedste og allermost udviklede form for samarbejde. Det vil jeg i hvert fald nok have lov at sige til hr. Brusvang og hans parti.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at det, der nu var lavet, lignede et forlig om nogle tilfældige klumper, tilfældige klumper, som var kædet sammen. Jeg ved ikke, hvor tilfældige de er, de er i hvert fald særdeles vigtige, disse fire store problemer. Det var en meget omfattende beskæftigelsesplan. Det var nogle ganske væsentlige ændringer i boligforliget, således at boligudgiften ikke stiger så stærkt. Det var spørgsmålet om en stramning af finanspolitikken med en lille milliard kroner. Det var spørgsmålet om forsvarsudgifterne for de kommende 4 år. Det er ting, som økonomisk i den grad hænger sammen, at det var rimeligt, om de var blevet løst allerede i januar. Det er godt, at de er blevet løst nu.

Hr. Niels Helveg Petersen var i øvrigt også kritisk over for den forhandlingsform, der anvendes herinde i folketinget. Jeg må fastholde, at forhandlingsformen er i overensstemmelse med god demokratisk og parlamentarisk tradition, og jeg mener ikke, at der egentlig er noget galt i den. Men jeg vil nu gerne sige specielt om den aktuelle situation, at hvis vi skulle have brugt den fremgangsmåde at lægge forslagene ned i salen, før der blev forhandlet, så havde vi i hvert fald tabt 14 dage, for så kunne vi først have begyndt arbejdet i dag. Nu står vi derimod med et omfattende forlig, som vi ved dækkes af et flertal, hvorefter forslagene kommer ned i salen og virkelig har mulighed for at blive vedtaget forholdsvis hurtigt, og med den betydning, som disse forslag har – nogle af dem direkte for arbejdsmarkedssituationen – må man da vistnok medgive regeringen, at det under alle omstændigheder i den konkrete situation var rigtigt at gøre, som vi har gjort.

Men selv om jeg altså i øvrigt kan have forståelse for de synspunkter, der ligger bagved hr. Niels Helveg Petersens indlæg, vil jeg godt advare imod, at man hænger sig alt for meget i principper. Vi arbejder med forlig mellem en